

Kok

vanmiddag waarschijnlijk gedebatteerd over de vraag waarom er nog steeds geen knoop was doorgehakt.

Dan kom ik bij de uitlatingen van een woordvoerder in een van de ochtendbladen. Die komen uiteraard in de allereerste plaats voor zijn rekening, maar ik heb begrepen uit de contacten die Algemene Zaken onderhoudt met betrokkene, dat hij zich in de wijze waarop hij is geciteerd niet kan vinden.

De **voorzitter**: Er hebben zich nog twee leden gemeld voor dit onderwerp. Die zal ik nog het woord geven en dan zullen wij deze vragenronde moeten sluiten vanwege de tijd. Ik zeg dit, omdat ik hiermee aan wil geven dat de Kamer in veel gevallen bij het stellen van mondelinge vragen over de voorgeschreven tijd heengaat. Op deze manier kan nooit een planning gemaakt worden voor het aantal mondelinge vragen dat aan de orde kan komen tijdens het vragenuur. Vanaf volgende week zal ik dan ook de microfoon uitzetten als sprekers zich niet aan de tijd houden.

Mevrouw **Van Ardenne-van der Hoeven** (CDA): Mevrouw de voorzitter! De CDA-fractie heeft zich hogelijk verbaasd over het gehaketak tussen het ministerie van Economische Zaken en het ministerie van Buitenlandse Zaken over de Cubareis. Hoe is het mogelijk dat pas afgelopen maandag, terwijl men van plan is donderdag af te reizen, een definitieve beslissing wordt genomen? In het voorjaar kregen wij al de informatie dat de staatssecretaris van Economische Zaken een bezoek aan Cuba zou brengen. Dan mag je toch aannemen dat alles in gang is gezet, dat er een kritische dialoog komt. Hoe is het mogelijk dat er dan op het laatste moment een kink in de kabel komt? De CDA-fractie vindt dat er eenheid van beleid moet zijn. Als er een reis wordt voorbereid, dan moeten onderwerpen als mensenrechten en handel impliciet worden meegenomen. Die twee zaken kunnen samengaan, mits afgewogen.

De **voorzitter**: Mevrouw Van Ardenne, deze week kunt u nog zo lang spreken, maar volgende week kan dat niet meer. U moet nu afronden.

Mevrouw **Van Ardenne-van der Hoeven** (CDA): Ik verneem graag de reactie van de minister-president op deze handelwijze. Nederland slaat hiermee geen goed figuur.

Minister **Kok**: Voorzitter! Mevrouw Van Ardenne vraagt zich af waarom pas op maandag een definitief besluit is genomen. Ik heb daarover al iets gezegd in antwoord op mevrouw Karimi. Naar de mening van de minister van Buitenlandse Zaken was het van het grootst mogelijke belang om aan Havana tot het laatste moment waarop wij moesten beslissen, duidelijk te maken dat die schriftelijke toezegging ook werd gehonoreerd. Dan doel ik op de toezegging dat er zwart op wit een reactie zou komen uit Havana op het niet mis te verstane betoog dat collega Van Aartsen in New York aan het adres van de Cubaanse collega van buitenlandse zaken heeft gericht. Maandag konden wij niet langer wachten. Toen is besloten, opnieuw in volle eensgezindheid, om vanwege het belang van de kritische dialoog de reis toch door te laten gaan, ondanks het uitblijven van de brief. Daarbij is nadrukkelijk gesteld dat de reis het karakter van een handelsmissie heeft, maar dat ook de politieke mogelijkheid benut moet worden om ter plaatse uitdrukking te geven aan onze opvattingen over de mensenrechtensituatie op Cuba. Ik ben het niet met mevrouw Van Ardenne eens dat dit het aanzien van Nederland zal schaden. Nederland komt niet terug op de wenselijkheid van bepaalde economische betrekkingen, maar tegelijkertijd benutten wij deze reis om heel duidelijk en scherp tot uitdrukking te brengen wat wij vinden van de situatie in dat land. Dat blijkt mondeling en dat blijkt schriftelijk.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: De heer Rietkerk heeft op 12 oktober verzocht om het verslag van het algemeen overleg over pepperspray aan de agenda toe te voegen. Als het niet de grootste haast heeft, zou ik dat liever volgende week doen, tenzij de heer Rietkerk mij er nu van kan overtuigen

dat het deze week moet. Ik zie dat hij daar geen behoefte aan heeft.

Derhalve stel ik voor, dit verslag toe te voegen aan de agenda van de volgende week.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde zijn de **stemmingen** in verband met het wetsvoorstel **Regels inzake het recht op aanpassing van de arbeidsduur (Wet aanpassing arbeidsduur) (26358)**.

(Zie vergadering van 12 oktober 1999.)

In stemming komt het nader gewijzigde amendement-Bijleveld-Schouten/Van Middelkoop (stuk nr. 34, II) tot het laten vervallen van artikel 1.

De **voorzitter**: Ik constateer, dat de aanwezige leden van de fracties van de SP, het CDA, het GPV, de RPF en de SGP voor dit nader gewijzigde amendement hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat het is verworpen.

Ik stel vast, dat door de verwerping van dit nader gewijzigde amendement de andere op stuk nr. 34 voorkomende nader gewijzigde amendementen als verworpen kunnen worden beschouwd.

Artikel 1 wordt zonder stemming aangenomen.

In stemming komt het gewijzigde amendement-Bijleveld-Schouten (stuk nr. 28, II).

De **voorzitter**: Ik constateer, dat de aanwezige leden van de fracties van het CDA, het GPV, de RPF en de SGP voor dit gewijzigde amendement hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat het is verworpen.

Ik stel vast, dat door de verwerping van dit gewijzigde amendement de andere op stuk nr. 28 voorkomende amendementen als verworpen kunnen worden beschouwd.

Het opschrift boven artikel 2 wordt zonder stemming aangenomen.

In stemming komt het amendement-Bussemaker c.s. (stuk nr. 14).

De **voorzitter**: Ik constateer, dat de